

dinge, som kan have en interesse i at deltage i vores uddannelsessystem, og der, hvor man kan have en interesse i, at de er, som får muligheden.

Så det, jeg jo også kunne forstå på det, der blev sagt her i dag, er, at man i virkeligheden i dag erkender, hvad regeringen og regeringspartierne var fuldstændig afvisende over for, da man indførte stipendieordningen, at den i den form, man har i dag, er fuldstændig utilstrækkelig, og at der altså er brug for en massiv, forøget indsats på det område.

Kl. 15:18

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Den næste ordfører er hr. Villum Christensen.

Kl. 15:18

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Tak for det. Jeg kan forstå på Enhedslisten, at den omstændighed, at andre lande vil købe vores uddannelser, skulle være bekymrende, kvalitetsmæssigt bekymrende. Tja. Nå, det kan vi vende tilbage til. Men uanset hvordan vi definerer globaliseringen, tror jeg, vi må sige, at vi med det her forslag sådan rent substantielt befinder os i den absolut inderste kerne af begrebet.

Vi mener, at man skal give universiteterne fuld frihed til at gå samarbejdets vej, når det handler om udveksling og anerkendelse af forskningsbaserede uddannelser på tværs af landegrænser. Det er et godt lovforslag, som universiteterne har været tæt på hele vejen igennem, og som indeholder de elementer, der er nødvendige, både set fra de studerendes og fra universiteternes side.

Med hensyn til det her med at udstede danske eksamensbeviser, som jo er at foretage en dansk forvaltningsakt, som det fremgår af bemærkningerne, er det vigtigt, at uddannelserne også bliver akkrediteret på et dansk grundlag. Det skal være vores håb, at ministeren ved udmøntningen af de påkrævede samarbejdsaftaler vil bestræbe sig på at vise tillid til universiteterne, så vi undgår alt for rigide og bureaukratiske godkendelser af forhold, som ministeriet måske alligevel ikke rigtig har særlig meget forstand på.

Jeg er ikke særlig bekymret for de mange, som har haft besværigheder ved at skulle se udviklingen i de udenlandske universiteter i øjnene, altså det her med forskningsfriheden: Er de nu lige så gode, som vi er osv.? Der er det min erfaring fra universitetsverdenen, at der da ikke

er nogen universiteter, der gider at gå i samarbejde med andre, hvis der er meget snævre rammer for det universitet, man skal samarbejde med. Det skal professorerne og de faglige miljøer såmænd nok finde ud af.

Den faglige fane skal holdes højt i Danmark, og det er jeg sikker på at universiteterne nok selv skal kunne finde ud af at gøre. Jeg skal også hilse og sige, at de jo selv har et bureaukrati, som ikke er helt så ringe endda, hvor kontrolinstanser og alt muligt andet, ligesom man har i ministeriet, er til stede. Jeg er ikke særlig bekymret for, at de ikke selv kan finde ud af at indgå de aftaler, som universitetet selv har glæde af.

Vi synes, det er et rigtig godt forslag, og vi vil gerne støtte det.

Kl. 15:21

Formanden:

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:21

Per Clausen (EL):

Hr. Villum Christensens indledende bemærkninger afslørede, at jeg åbenbart har udtrykt mig usædvanlig kluntet og upræcist, og det vil jeg da gerne rette op på. For det, jeg sagde, var jo ikke, at jeg var bekymret for, om de danske uddannelser havde en tilstrækkelig høj kvalitet, fordi der var nogen, der ville købe dem. Nej, det, jeg sagde – og det er måske en opfattelse, der kan være så langt væk fra Liberal Alliance, at man kan have svært ved at forstå den – var, at når uddannelse sælges til dem, der har råd til at betale, er der nogle, der ikke får den, nemlig dem, der ikke har råd. Og derfor kan en sådan markedsorientering af uddannelsessystemet godt føre til større ulighed i de uddannelsesmuligheder og de forskningsmuligheder, som de forskellige lande i verden har.

Kl. 15:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:22

Villum Christensen (LA):

Det er korrekt, at man kan bekymre sig om mange ting i denne verden, og jeg kan også huske, at hr. Per Clausens tilgang var, at uddannelse var en vare, og af den grund lå det vel i undertonen, at så var det bekymrende. Og så er det bare, jeg siger, at der jo er mange ting, der kan sige noget om kvaliteten. Det, at andre mennesker har lyst til at betale for en vare, er jo ikke bekymrende i den forstand; jeg synes faktisk, det er en cadeau til det danske uddannelsessystem, at der er rig-